

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.II.37.302/2023/4.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

felperes1

cím1

A felperes képviselője:

Dr. Bárdos Gergely Ügyvédi Iroda

Dr. Bárdos Gergely ügyvéd

cím2

Az alperes:

Magyar Nemzeti Bank

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Karuczka Zoltán Péter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: piacfelügyeleti ügy

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.358/2022/2.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.358/2022/2. számú végzését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 50.000,- (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2022. január 21. napján kelt H-PJ-III-B-4/2022. számú határozatában figyelmeztette a felperest, hogy a jövőben mindenkor teljes körűen, a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően teljesítse a rendkívüli tájékoztatási kötelezettségét, felszólította, hogy a rendkívüli tájékoztatási kötelezettsége keretében haladéktalanul, de legkésőbb a határozat kézhezvételét követő 8 napon belül intézkedjen a határozat szerint hiányolt információk vonatkozó jogszabályok szerinti megfelelő közzétételéről. Továbbá megtiltotta a felperesnek, hogy megismétlje a piaci visszaélésekről szóló európai uniós rendeletben foglalt, a bennfentes információ nyilvános közzétételére, illetve a piaci manipuláció tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértését, valamint kötelezte a felperest az általa elkövetett jogsértések miatt összesen 111.000.000 Ft bírság megfizetésére.

[2] A határozat jogorvoslati kioktatása az alábbiakat tartalmazta: „A határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, ugyanakkor az ügyfél, illetve az, akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási tevékenység közvetlenül érinti, a határozat ellen annak közlésétől számított 30 (harminc) napon belül jogszabálysértésre hivatkozással a határozat ellen közigazgatási pert indíthat a Fővárosi Törvényszék előtt.” ... „A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszékhez címezve az MNB-nél kell az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével¹ benyújtani.” A határozat második oldalán található, fentiekben hivatkozott 1-es számú lábjegyzet szerint az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás elérhetősége: <https://www.mnb.hu/felugyelet/engedelyezes-es-intezmenyfelugyeles/hatarozatok-es-vegzesek-keresese>.

A kereseti kérelem

[3] A felperes az alperesi határozatot 2022. január 23. napján átvette, mellyel szemben a meghatalmazott jogi képviselője útján, 2022. február 22. napján cégkapun keresztül a keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszéken.

Az elsőfokú végzés

[4] A Fővárosi Törvényszék 106.K.701.714/2022/3. számú végzésével a felperes keresetlevelét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította.

[5] Végzésének indokolásában idézte a Kp. 39. § (1) bekezdését, a (3a) bekezdését, a 48. § (1) bekezdés i) pontját, és a Kúria BH 2021.5.152. számú eseti döntését. Rámutatott, a felperesnek a keresetlevelet az alperesnél kellett volna előterjesztenie, és kizárólag abban az esetben lehetne az általa benyújtott keresetlevelet határidőben benyújtottnak tekinteni, ha az alperesi határozat helytelen tájékoztatást tartalmazott volna. Az alperesi határozat azonban pontos, részletes, a jogszabályi előírásokkal összhangban lévő tájékoztatást tartalmazott a keresetlevél benyújtásának módjáról. Rögzítette, a felperes a keresetlevelében arra vonatkozóan, hogy keresetlevelét miért a bírósághoz nyújtotta be, előadást nem tett, és a benyújtás helye alóli kivétel szabályok sem alkalmazhatóak a jelen ügyben. Kiemelte, a bíróságnak nincs tudomása és a felperes sem hivatkozott arra, hogy az alperes ne biztosította volna a keresetlevél benyújtásához szükséges elektronikus ügyintézés feltételeit.

A fellebbezés és az ellenkérelem

[6] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság eljárás lefolytatására és érdemi döntés meghozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja szerinti visszautasítására utasítását, harmadlagosan az elsőfokú végzés megváltoztatását és a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja szerinti visszautasítását kérte.

[7] Azt állította, hogy az elsőfokú végzés sérti a Kp. 39. § (3a) bekezdését, 48. § (1) bekezdés l) pontját és 2. § (2) bekezdését, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban E-ügyintézési tv.) 9. § (4) bekezdés c) pontját, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 349. § (1) és 346. § (4)-(5) bekezdéseit.

[8] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.

A másodfokú végzés

[9] A Fővárosi Ítéltábla másodfokú végzésében az elsőfokú végzést helybenhagyta.

[10] Rámutatott, a perbeli esetben a felperes a keresetlevelét a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szerv helyett az elsőfokú bíróságnál nyújtotta be, azonban nem hivatkozott sem a határozatban nyújtott jogorvoslati tájékoztatás elégtelenségére, sem a keresetlevél Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti helyre történő előterjesztését gátló okra; a keresetlevél benyújtásával egyidejűleg a jogszabályban előírtól eltérő, téves helyre történt benyújtásban megjelenő – és határidő túllépést eredményező – mulasztása kimentésére igazolási kérelmet nem terjesztett elő. Rámutatott, a felperes először a fellebbezésében hivatkozott egyrészt a határozatban szereplő jogorvoslati tájékoztatás pontatlanságára és megtévesztő jellegére, másrészt arra, hogy az alperes nem biztosította az elektronikus ügyintézés feltételeit, mely utóbbi állítása alátámasztására okirati bizonyítékokat csatolt. Vizsgálta, hogy ezen új tényeket, körülményeket, bizonyítékokat a felperes fellebbezésében jogszerűen előadhatta-e. Vizsgálata eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az új tények előadására a Kp. 100. § (4) bekezdése lehetőséget biztosított a felperes számára.

[11] A jogorvoslati kioktatás tekintetében megállapította, hogy az alperesi határozat második oldalának 1-es számú lábjegyzetében szereplő linkre kattintva az MNB honlapján a „Határozatok és végzések keresése” menüpont jelenik meg, az oldal legalján található, a „Hatósági döntésekkel szembeni bírósági jogorvoslat kezdeményezéséhez ÁNYK nyomtatvány” al-linken keresztül a keresetlevél előterjesztéséhez szükséges űrlap érhető el. Megállapította, az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás biztosított, ezáltal a keresetlevél közigazgatási szervnél történő előterjesztése az általános nyomtatványkitöltő program használatával, ÁNYK nyomtatvány segítségével lehetséges. A felperes alaptalanul hivatkozott a tájékoztatás pontatlanságára és megtévesztő jellegére, mivel a határozat 1-es számú lábjegyzetében szereplő linkre kattintva megjelenő menüpont áttanulmányozását követően egyértelműen, kétséget kizáró módon beazonosítható a keresetlevél előterjesztésére szolgáló ÁNYK nyomtatvány elérését biztosító al-link, amelynek megnyitása az ÁNYK keretprogram előzetes telepítését igényli, ezért az arra mutató link a határozatba közvetlenül nem illeszthető be. A másodfokú bíróság nem tulajdonított kiemelt jelentőséget annak, hogy az űrlap elérhetőségének megjelölése nem a határozat szövegrészében, hanem a lábjegyzetben szerepelt, mivel az nem befolyásolta az űrlap elérhetőségét.

[12] Az elektronikus ügyintézés feltételeinek biztosítottsága körében hivatkozott a Kúria Kpkf.III.40.448/2021/2. számú döntésére, mely szerint a keresetlevél megfelelő helyen történő benyújtásának technikai akadályát a felperesnek kell bizonyítania. A Kp. 78. §-a alapján alkalmazandó Pp. 265. § (1) bekezdésére figyelemmel rámutatott, a felperes által csatolt ügyvédi nyilatkozatok és közjegyzői ténytanúsítvány nem alkalmasak azon állításának hitelt érdemlő bizonyítására, miszerint az alperes honlapján a keresetlevél benyújtására szolgáló elektronikus felület az előterjesztés megkísérlésének napján az alperesnél fennálló technikai hiba miatt „kereset benyújtására alkalmatlan” volt, ezáltal az alperes az elektronikus ügyintézés feltételeit nem biztosította. Az előterjesztett közjegyzői ténytanúsítvány pusztán azt támasztja alá, hogy Google alapú keresések zajlottak, a keresetlevél benyújtására szolgáló ÁNYK űrlap nem került letöltésre, illetve az al-link nem került megnyitásra, ennek felperes által hivatkozott okát azonban – azaz az alperes elektronikus felületének 2022. február 22-i nem megfelelő működését – nem igazolja; ahogyan annak bizonyítására az ügyvédek egybehangzó állítását tartalmazó nyilatkozatok sem elégségesek. A bizonyítatlanság következményeit pedig a Kp. 78. §-a szerint alkalmazandó Pp. 265. § (1) bekezdésének második fordulata szerint a felperesnek kell viselnie.

[13] Hangsúlyozta, az, hogy a felperes az érdekkörébe eső valamely okból nem tudta megnyitni a keresetlevél benyújtására szolgáló űrlapot, nem értékelhető az alperes terhére. Kiemelte, nem vehette figyelembe a felperes által az ÁNYK űrlap postai boríték jellege kapcsán kifejtetteket sem, mert az elsőfokú bíróság nem az ÁNYK űrlap nem megfelelősége, hanem a keresetindítási határidő elmulasztása miatt utasította vissza a keresetlevelet. Minderre tekintettel megállapította, a felperes terhére róható az, hogy keresetlevelét nem az alperes által közzétett űrlapon, hanem a www.birosag.hu felületről letöltött űrlapon téves helyre terjesztette elő.

[14] Tekintettel arra, hogy a Kp. 39. § (3a) bekezdése alkalmazhatóságának feltételei az ügyben nem álltak fenn, egyéb olyan rendelkezés, kivétel meglétét pedig, amely a közvetlenül a bíróságnál történt benyújtást jogszerűvé tehetné, a felperes sem állította, az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a keresettel támadott határozat megfelelő jogorvoslati tájékoztatást nyújtott a felperes számára a keresetlevél alperesi honlapon keresztül, elektronikus úton történő benyújtásáról; végzése nem volt ellentétes a Kpkf.II.39.372/2022/2. számon közzétett eseti döntéssel és a felperes által felhívott egyéb kúriai határozatokkal sem.

[15] A keresetindítás helyének elvételése tehát a jelen ügyben megvalósult, mely körülménynek a keresetindítási határidővel való összefüggése okán az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta annak jogkövetkezményeként a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti visszautasítását. A jogi képviselővel eljáró fél esetén a benyújtás helyét a Kp. 39. § (1) bekezdése határozza meg, a téves helyre benyújtás nem jelenti a „nem a jogszabályban meghatározott módon” való előterjesztést, mert ez utóbbi kitélt az E-ügyintézési tv. és az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) szabályozza. Azaz a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjának értelmezése csak az E-ügyintézési tv. és a Korm. r. előírásai szerint lehetséges, míg a téves helyre történő előterjesztés a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásához vezet, ha a Kp. 39. § (1) bekezdésétől eltérő helyre történő benyújtás feltétele nem áll fenn és a jogszabály szerinti helyre, határidőben keresetlevél nem került előterjesztésre.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését, és az ügyben eljáró Fővárosi Törvényszék új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[17] Azt állította, hogy a másodfokú végzés sérti a Kp. 39. § (3a) bekezdését, a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontját, a Kp. 2. § (2) bekezdését, az E-ügyintézési tv. 9. § (4) bekezdés c) pontját, továbbá a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 349. § (1) bekezdését, a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseit, 263. § (1) bekezdését, 278. § (1) bekezdését, és a 279. § (1) bekezdését.

[18] Arra hivatkozott, hogy a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú elvi jelentőségű döntése a jelen ügyben is irányadó, mert az annak alapjául szolgáló ügy tényállása a jogorvoslati tájékoztatás vonatkozásában elmulasztott pontos és egyértelmű tájékoztatás kapcsán azonos a jelen ügy tényállásával. A Kúria ezen végzésének [35] bekezdésében kifejtette, hogy „[a]mennyiben az alperes határozatának jogorvoslati kioktatása nem tartalmaz egyértelmű és

pontos tájékoztatást a keresetlevél elektronikus benyújtásának módjáról, az erre rendszeresített űrlapról és annak elérhetőségéről, megállapítható, hogy az alperes nem biztosítja az elektronikus ügyintézés feltételeit. Ilyen esetben pedig a keresetlevelet közvetlenül a bírósághoz be lehet nyújtani a Kp. 39. § (3a) bekezdése alapján.” Ezzel szemben hivatkozott a jogerős végzés [2], [8] és [17] bekezdéseire, és azt állította, hogy a Kúria hivatkozott döntésében foglaltaktól a másodfokú bíróság végzése eltért.

[19] Kifejtette, a Kúria hivatkozott döntése értelmében a közigazgatási határozatot hozó szerv jogorvoslati tájékoztatásának (i) egyértelmű és pontos tájékoztatást kell adnia a keresetlevél elektronikus benyújtásának módjáról, (ii) egyértelmű és pontos tájékoztatást kell adnia az alkalmazandó űrlapról, valamint ugyancsak (iii) egyértelmű és pontos tájékoztatást kell adnia annak elérhetőségéről. Ez egy hármas konjunktív feltétel, ezek bármelyikéről történő nem egyértelmű és/vagy nem pontos tájékoztatás esetén a közigazgatási szerv nem biztosítja az elektronikus ügyintézés feltételeit a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú elvi jelentőségű határozata értelmében. Álláspontja szerint az alperes e hármas feltételrendszernek akkor felelt volna meg, ha (i) a határozatban lépésről lépésre szóló pontos elérési utat adott volna meg; vagy (ii) a fellebbezésben hivatkozott link a határozat törzsszövegében szerepel megfelelő elnevezéssel és hivatkozással, használata útján pedig felperes közvetlenül hozzáfér az alkalmazandó űrlaphoz, azaz az űrlap közvetlen elérését és letöltését biztosítja az alperes a linkre történő kattintás által. Kifejtette, a másodfokú bíróság végzésében a közigazgatási határozatot hozó szerv jogorvoslati tájékoztatásának tekintetében ezen hármas feltételrendszer érvényesülését nem követelte meg, annál megengedőbb követelményeket támasztott az alperes jogorvoslati tájékoztatásának tekintetében. Idézte a másodfokú végzés [15] és [16] bekezdéseit, amelyek szerint a jogorvoslati tájékoztatás körében nem elvárás, hogy az ügyfél konkrét, pontos és egyértelmű tájékoztatást kapjon az alkalmazandó űrlap megnevezéséről, és annak eléréséről. A végzés értelmében elegendő az űrlap elérését közvetetten biztosítani, annak konkrét megnevezése nélkül, valamint az űrlap benyújtásának módját illetően az ügyféltől (és jogi képviselőjétől) elvárható, hogy a más egyéb adatokkal együtt rendelkezésre bocsátott információkból szelektáljon, és a közvetett elérés útján nyújtott információkból következtessen.

[20] Hivatkozott a BH2021.5.152. számú elvi határozatra, és azt állította, hogy a másodfokú végzés attól eltérő jogértelmezésen alapul. Kifejtette, a BH2021.5.152 számú határozat értelmében a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjának értelmezése csak az E-ügyintézési tv. és a Korm. r. előírásai szerint lehetséges, míg a téves helyre történő előterjesztés a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásához vezet, ha a Kp. 39. § (1) bekezdésétől eltérő helyre történő benyújtás feltétele nem áll fenn és e jogszabály szerinti helyre, határidőben keresetlevél nem került előterjesztésre. Ezzel szemben a másodfokú végzés [24] bekezdése nem tulajdonított érdemi jelentőséget a BH2021.5.152 számú határozat azon elvi megállapításának, mely szerint „nem a jogszabályban meghatározott módon” való előterjesztés, azaz a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjának értelmezése csak a E-ügyintézési tv. előírásai szerint lehetséges.

[21] Állította, a bíróság jogszabálysértést követett el, amikor a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján utasította vissza felperes kereseti kérelmét, mivel az alperes – a fellebbezési kérelemben előadottak szerint – megsértette az E-ügyintézési tv. 9. § (4) bekezdés c) pontját. A másodfokú bíróság azzal, hogy az elsőfokú végzés [24] pontja szerint az elsőfokú bírósághoz hasonlóan érdemben nem vette figyelembe a hivatkozott alperesi jogszabálysértést, és így a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjának értelmezését az E-ügyintézési

tv. előírásainak figyelembevétele nélkül végezte el, eltért a BH2021.5.152 számú döntésben foglaltaktól.

[22] Előadta, az alperes határozatának 1-es számú lábjegyzetében lévő linket akként jelölte meg, mintha azon az „űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás”, azaz maga az általános nyomtatványkitöltő program (ÁNYK) lenne elérhető. Erre figyelemmel félrevezető, pontatlan és hiányos tájékoztatást adott határozatában arról, hogy a keresetlevél előterjesztéséhez szükséges űrlap elérhető-e, és ha igen, miként érhető el a lábjegyzetben szereplő link útján. Hivatkozott a másodfokú végzés [15] bekezdésére, és kifejtette, a másodfokú bíróságnak nem azt kellett volna vizsgálnia, hogy az űrlapbenyújtás-támogatási szolgáltatás biztosított volt-e, hanem azt, hogy a keresetlevél előterjesztéséhez szükséges űrlap elérhető volt-e, mivel az alperesnek ez utóbbinak biztosítására állt fenn jogszabályi kötelezettsége. Álláspontja szerint megfelelő és teljeskörű bizonyítást folytatott le annak körében, hogy az alperes nem biztosította részére megfelelő módon az űrlap hozzáférhetőségét. Állította, a másodfokú bíróság az alpereshez hasonlóan helytelenül alkalmazta az E-ügyintézési tv. űrlapbenyújtás-támogatási szolgáltatásra vonatkozó fogalmát, értve azalatt az ÁNYK keretprogramon túl magát az űrlapot is.

[23] Érvelése szerint a másodfokú bíróság végzéséből az következik, hogy az űrlap ügyfelek általi eléréséhez, azaz már a letöltéséhez is az szükséges, hogy az ÁNYK keretprogram a hardware eszközön telepítve legyen. Ezzel szemben az űrlap elérése (azaz a letöltésre vonatkozó lehetőség) nem feleltethető meg az űrlap megnyitására való képességgel. Az előbbi az alperes köteles biztosítani, míg az utóbbi – az ÁNYK keretprogram – megfelelő telepítése útján az ügyfelek feladata. Rögzítette, a másodfokú bíróság álláspontjával ellentétesen az űrlap közvetlen elérése (azaz űrlap letöltése) – a megnyitástól eltérően – nem igényli az ÁNYK keretprogram előzetes telepítését. Az al-link megnyitását, azaz az űrlap fájl elérését (letöltését) semmilyen formában nem befolyásolja, hogy az űrlap fájl futtató szoftver (azaz az ÁNYK keretprogram) az adott hardware eszközön telepítve van-e, vagy sem. Mindebből levonható az a következtetés, hogy a másodfokú bíróság helytelen informatikai háttérismeretekre alapozva állapította meg, hogy az alperes nem tudta az űrlap közvetlen elérését biztosítani a linkre történő kattintás által.

[24] Hivatkozott továbbá a másodfokú végzés [16] bekezdésére, és rögzítette, hogy a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú elvi jelentőségű határozatának [24] bekezdése alapján a jogorvoslatról szóló tájékoztatásnak kell tartalmaznia az űrlap elérhetőségére vonatkozó egyértelmű és pontos információkat. A jogorvoslati tájékoztatás az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2106. évi CL törvény 81. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási szerv döntésének részére, így ebből következően magában a határozatban kellett volna megadni felperes részére az egyértelmű és pontos tájékoztatást.

[25] Kifejtette, hogy mind szemantikai, mind jogi megközelítés (így a 26/1992. (IV. 30.) AB határozat, a 11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 81, 84., a Kúria Köf.5.015/2012/6. számú határozata) alapján az egyértelmű és pontos tájékoztatás azt jelenti, hogy az alperesnek a határozat jogorvoslati tájékoztatásában világosan és beazonosíthatóan közölnie kellett volna a keresetlevél benyújtásához alkalmazandó űrlapot. Ezen kritériumnak álláspontja szerint nem tud másképp megfelelni az alperes, mint hogy közli a határozatban annak pontos megnevezését. Az alperesnek tehát a határozatban konkrétan tájékoztatnia kellett volna a felperest, hogy keresetlevelét az „Űrlap a Magyar Nemzeti Bank közigazgatási

ügyben hozott döntése elleni bírósági felülvizsgálati kérelem előterjesztésére” elnevezésű formanyomtatvány alkalmazásával terjesztheti elő elektronikus úton.

[26] A másodfokú végzés [16] bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban kifejtette, az Aloldal főcíme alatt a következő kiemelt tájékoztatás szerepel: „Ebben a menüpontban az Magyar Nemzeti Bank határozataival kapcsolatos információk jelennek meg.”, ami megtévesztő, mert az alperes az előbb hivatkozott leírásban nem tért ki figyelemfelhívó módon arra, hogy az Aloldalon az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás használatához szükséges űrlap is hozzáférhető az al-linken keresztül.

[27] A másodfokú végzés [18] bekezdésével kapcsolatban utalt a Pp. 263. § (1) bekezdésére, a 278. § (1) bekezdésére, a 279. § (1) bekezdésére, és kiemelte, a Kp. 78. § (1) alapján alkalmazandó Pp. 263. § (1) bekezdése, 278. § (1) bekezdése és 279. § (1) bekezdése együttesen fejezik ki a szabad bizonyítás elvét. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a felperes fellebbezésében hivatkozott okirati bizonyítékokat, és az egyéb bizonyító értékű peradatokat nem mérlegelte megfelelően, mivel azok összefüggéseit, életszerűségét, és ebből eredően bizonyító erejét sem vizsgálta: azokat egy alá nem támasztott sommás megállapítás keretében gyakorlatilag lesöpörte, habár azok több, a helyszínen tartózkodott ügyvéd nyilatkozata, illetve közjegyzői ténytanúsítványba foglalt további bizonyítékok voltak. Ezzel a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseit. Ennek okán a másodfokú bíróság a felperes tényállításait és a perben megismert bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, és ezért megalapozatlanul és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az előterjesztett közjegyzői ténytanúsítvány és a fellebbezésben hivatkozott ügyvédek egybehangzó állítását tartalmazó nyilatkozatok nem bizonyítják kellő mértékben azt, hogy az alperes elektronikus felülete 2022. február 22-én nem megfelelően működött. Ezzel a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 263. § (1) bekezdését, 278. § (1) bekezdését, valamint a 279. § (1) bekezdését.

[28] Ezen túlmenően a másodfokú bíróság a Pp. 263. § (1) bekezdése szerinti tényállás megállapítási kötelezettségének akkor tett volna eleget, ha a felperes azon hivatkozása körében, hogy az alperes elektronikus felülete 2022. február 22-én nem megfelelően működött, az alperest is nyilatkoztatja és felhívja bizonyításra elektronikus felülete 2022. február 22-i működése vonatkozásában.

[29] A másodfokú végzés [19] bekezdésében foglaltakkal összefüggésben kifejtette, a jogi képviselővel szembeni elvárhatósági mérce nem terjedhet odáig, hogy a képviselő részére felróható legyen, ha tőle függetlenül és váratlanul előállt, feladata ellátásában őt akadályozó körülmények esetén nem az előírtak szerinti elektronikus űrlapot alkalmazza elektronikus ügyintézése során. Megjegyezte, a jogi képviselő az adott körülmények között minden lehetséges eszközzel élt, és a rendelkezésre álló űrlapon keresztül a keresetlevelet az ismertetett körülmények között is határidőben benyújtotta az ÁNYK keretprogramon keresztül, mely alátámasztja a jogi képviselője elektronikus ügyintézésben való jártasságát.

[30] Előadta, a perbeli tényállás alapján a keresetlevél téves helyre történő benyújtása a keresetlevél téves módon való benyújtásából eredő következmény, és így a téves helyre történő benyújtás tényét nem lehet a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti határidő mulasztást kiváltó okként értelmezni. Hangsúlyozta, hogy az ÁNYK űrlap postai boríték

jellege miatt a keresetlevél téves módon való benyújtását megállapítva, a Kp. 48. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti visszautasítási okra alapítva hozhatta volna meg az elsőfokú bíróság végzését. Téves azon másodfokú bíróság által alkalmazott logika, miszerint az ÁNYK űrlap postai boríték jellege kapcsán kifejtettek figyelembevétele a keresetlevél téves helyre történő benyújtása okán nem vehető figyelembe, hiszen pont a benyújtás tárgyában korábban előadott és bizonyítékokkal alátámasztott életszerű tényállás, valamint az elektronikus iratbenyújtási rendszer működését szemléletes módon leíró „postai boríték” hasonlat együttes értékelése alapján állítja a felperes, hogy – teljes mértékben felperesi felelősségi körön kívüli okokból eredően – elsődlegesen a keresetlevél téves módon történő benyújtása valósult meg, és csak ennek az adott ügy körülményeiből (így elsődlegesen az űrlap típusából) eredő szükségszerű következményeként került sor a keresetlevél téves helyre történő benyújtására.

[31] Kiemelte, a perbeli esetben a téves helyre történő benyújtás abból ered, hogy a keresetlevél téves módon, helytelen űrlap alkalmazásával került benyújtásra. Megjegyezte, a perbeli ügy speciális tényállására tekintettel nem merülhetett fel a Kp. szabályainak kijátszására vonatkozó szándék, és egyebekben a gyakorlatban sem életszerű, hogy a felek ekként próbálnák jogorvoslati lehetőségeiket bővíteni. Elismerte, hogy a Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Értekezlete (CKOT) által elfogadott állásfoglalások a bíróságokra nem kötelezőek, azonban érvelése szerint azok a jogszabályok értelmezéséhez szakmai iránymutatást nyújtanak. Erre tekintettel elmondható, hogy az állásfoglalások megállapításait a joggyakorlat követi, figyelembe veszi, így a CKOT 2018.05.03:13. számú állásfoglalásra való hivatkozása indokolt volt.

[32] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a másodfokú végzés hatályban tartását kérte. Kiemelte, a tisztességes eljárás alapelvei követelményére figyelemmel sem lehet eltekinteni a jogszabályok által támasztott kógens eljárási követelményektől, illetve az azokból fakadó jogi konzekvenciák levonásától, így bár kétségtelen, hogy a felperes számára jelentős érdeksérelmet okoz keresetlevelének visszautasítása, önmagában ez nem jelenti azt, hogy a visszautasítás jogsértő.

[33] Előadta, a perben rendelkezésre álló adatok szerint a felperes a keresetlevele elektronikus úton történő előterjesztéséhez szükséges űrlaphoz vezető linket megtalálta ugyan (ahogyan ezt az elsőfokú végzés elleni fellebbezésében előadja), de álláspontja szerint ezen az úton az űrlap valamilyen technikai hibából kifolyólag nem volt hozzáférhető. Ezzel kapcsolatban kifejtette, a felperes ezen előadása lerontja azon előadását, miszerint a jogorvoslati tájékoztatás nem volt megfelelő, ha ugyanis ez utóbbi állt volna fenn, az űrlaphoz való hozzáférés linkjét a felperes meg sem találta volna.

[34] Osztotta a másodfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a felperes alaptalanul hivatkozott a jogorvoslati tájékoztatás pontatlanságára és megtévesztő jellegére. Az, hogy a keresetlevél előterjesztése során alkalmazandó űrlap elérhetőségének megjelölése nem a határozat szövegrészában, hanem a lábjegyzetben szerepelt, nem befolyásolta az űrlap elérhetőségét, annak elérésében a felperest az sem akadályozta, hogy a jogorvoslati tájékoztatás az űrlap elnevezését konkrétan nem jelölte meg, mert az a határozat lábjegyzetében található linkre kattintva megnyíló menüpont al-linkjén keresztül a megnevezésétől vagy annak hiányától függetlenül az egyetlen olyan releváns lehetőség, amely értelemszerűen a keresetlevél benyújtására szolgálhat. Kifejtette, a felperes a jogerős végzésben írtakat félrevezetően, a saját érdekeinek megfelelően interpretálja, a másodfokú

bíróság ugyanis a felperes előadásával szemben vizsgálta, hogy a szóban forgó űrlap elérhető-e, avagy sem.

[35] Rámutatott, a másodfokú végzés azon megállapítása, amely szerint az al-link megnyitása az ÁNYK keretprogram előzetes telepítését igényli, valóban kissé pontatlan, egy link megnyitása ugyanis nem igényel programot, a másodfokú végzés ezen pontatlansága ugyanakkor a jogvita eldöntésében irreleváns, mert az vizsgálendő, hogy a szóban forgó űrlap elérhető volt-e a linkre kattintva. Kifejtette, a felperes alaptalanul vitatja a másodfokú bíróság azon álláspontját, miszerint az, hogy az űrlap elérhetőségének megjelölése nem a határozat szövegrészében, hanem a lábjegyzetben szerepelt, nem befolyásolta az űrlap elérhetőségét, önmagában ugyanis a tájékoztatás holléte a tájékoztatás pontosságáról, egyértelműségéről semmit nem árul el.

[36] Rámutatott, a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú határozatában foglaltakból nem következik, hogy az adott közigazgatási szervnek feltétlenül az alkalmazandó űrlap elnevezését kellene közölnie egy jogorvoslati tájékoztatóban; egy tájékoztatás egyértelmű és pontos lehet nélkül is, mint ahogyan az a perbeli esetben is volt. Kiemelte, a jogerős végzésben foglaltak nem ellentétesek a Kúria említett határozatában foglaltakkal, az utóbbi végzés elvi tartalma ugyanis annyi, hogy a jogorvoslati kioktatásoknak egyértelműnek és pontosnak kell lenniük, ezt pedig a másodfokú bíróság sem vitatja.

[37] A bizonyítékok körében a Kúria azon állandó gyakorlatára hivatkozott, amely szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének, jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg. Érvelése szerint helytálló a másodfokú bíróság azon álláspontja, miszerint a felperes által csatolt ügyvédi nyilatkozatok és közjegyzői ténytanúsítvány nem alkalmasak azon állításának hitelt érdemlő bizonyítására, miszerint az alperes honlapján a keresetlevél benyújtására szolgáló elektronikus felület az előterjesztés megkísérlésének napján az alperesnél fennálló technikai hiba miatt „kereset benyújtására alkalmatlan” volt.

[38] A keresetlevél téves helyre történő benyújtásával kapcsolatban a BH2021. 152. számú jogesetre hivatkozott, mely döntésnek – szemben a felperes álláspontjával – az a lényege, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt, a „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel nem a téves helyre történő benyújtást jelenti, a téves helyre történő előterjesztés ugyanis a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásához vezet. Minderre figyelemmel állította, a szóban forgó jogorvoslati tájékoztatás megfelelő volt, ennél fogva a jogerős végzés nem jogszabálysértő, és ilyenként nem sérti az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, sem a XXVIII. cikk (7) bekezdésében írt jogorvoslathoz való jogot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[39] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[40] A Kúria a jogerős végzést a Kp. 115. § (2) bekezdése és a 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

[41] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság a törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetésre jutott. A felülvizsgálati bíróság a jogerős végzésben foglaltakkal egyetért, a felülvizsgálati kérelmet elbírálva az alábbiakat emeli ki.

[42] Rögzítendő, hogy a perbeli esetben a jogi képviselővel eljáró felperes keresetlevelét nem a közigazgatási határozatot hozó alperesnél, hanem a bíróságnál nyújtotta be, továbbá az is, hogy a felperes keresetlevelében nem hivatkozott sem arra, hogy az alperesi határozat jogorvoslati tájékoztatása akár pontatlan, akár hiányos lett volna, ahogyan keresetlevelében nem jelölt meg egyéb, a Kp. 39. § (3a) bekezdése szerinti okot sem, erre vonatkozó előadást első ízben a fellebbezésben terjesztett elő. Fellebbezésében e körben arra hivatkozott, hogy az alperesi határozatban szereplő jogorvoslati tájékoztatás nem egyértelmű és nem pontos, továbbá, hogy az alperes a keresetlevél benyújtása tekintetében az elektronikus ügyintézés feltételeit nem biztosította.

[43] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelme kapcsán először azt vizsgálta, hogy a keresetlevél bírósághoz történő benyújtásának jogszabályi feltételei fennállnak-e.

[44] A Kp. 39. § (3a) bekezdése szerint a keresetlevelet határidőben benyújtottnak kell tekinteni, ha azt a felperes a közigazgatási cselekmény jogorvoslati záradékának megfelelően nyújtotta be, vagy arra figyelemmel nyújtotta be a bírósághoz, hogy az (1) bekezdés szerinti közigazgatási szerv az elektronikus ügyintézés feltételeit átmenetileg vagy tartósan nem biztosítja. A bíróság a keresetlevelet haladéktalanul megküldi az (1) bekezdés szerinti közigazgatási szervnek.

[45] Erre figyelemmel tehát az volt vizsgálandó, hogy az alperesi határozat jogorvoslati tájékoztatása megfelelő volt-e, továbbá, hogy az elektronikus ügyintézés feltételei fennálltak-e a keresetlevél benyújtása során.

[46] Az első kérdés tekintetében a Kúria rámutat, a felperes által is hivatkozott, a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú végzése értelmében azt kell vizsgálni, hogy a jogorvoslati tájékoztatás egyértelmű és pontos tájékoztatást adott-e a keresetlevél elektronikus benyújtásának módjáról, az űrlapról és utóbbi elérhetőségéről. A Kúria e tekintetben arra a megállapításra jutott, hogy az alperesi határozat jogorvoslati tájékoztatása egyértelmű és pontos tájékoztatást adott a keresetlevél elektronikus benyújtásának módjáról, az űrlapról és utóbbi elérhetőségéről, a másodfokú végzésben e körben kifejtett indokolás megfelel a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú végzésben támasztott követelményeknek. A Kúria megállapította továbbá, hogy a jogerős végzés a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú végzésben foglaltaktól nem tért el. Megjegyzi egyebekben a Kúria, hogy a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú végzésétől való eltérés az lenne, ha a másodfokú bíróság a jogorvoslati tájékoztatás egyértelműségének és pontosságának követelménye kapcsán az ezen végzésben foglaltaktól eltérő követelményrendszerrel támasztott volna, ilyen azonban nem történt. A jogerős végzést hozó másodfokú bíróság az ezen kúriai végzésben meghatározott szempontokat vizsgálta, és e vizsgálat során helyes következtetésre jutott.

[47] A Kúria kiemeli, a keresetlevél előterjesztésére szolgáló nyomtatvány esetében a Kúria Kpkf.II.39.372/2022/2. számú végzése sem a lépésről lépésre meghatározott elérhetőségi út megjelölését követeli meg, hanem az egyértelműséget és a pontosságot írja elő. Az alperesi határozat jogorvoslati tájékoztatójának lábjegyzetében megjelölt link, a „Határozatok és végzések keresése” menüpontban olvasható, hogy „Ebben a menüpontban a Magyar Nemzeti Bank határozataival kapcsolatos információk jelennek meg.”. A megjelenő menüpontok a alábbiak: 1. MNB határozatok számozása (Itt egy rövid tájékoztató található a határozatok számozásának kialakításáról.), 2. Határozatok keresése (Ezen a felületen az MNB döntéseit többféle szempont – időszak, ágazatok (pénzpiac, biztosítási piac, tőkepiac, pénztár), típus (engedélyezési, jogérvényesítési, piacfelügyeleti, fogyasztóvédelmi) – szerint is lehet keresni.) 3. Egyéb információk (az MNB a hirdetményi közzétételre vonatkozó jogszabályi kötelezettségét itt teljesíti.) 4. Hatósági döntésekkel szembeni jogorvoslat kezdeményezéséhez ANYK űrlap.

[48] Ezen menüpontok közül egyértelműen és aggálytalanul megállapítható, hogy kizárólag az utolsó vonatkozhat a keresetlevél benyújtására. Így önmagában az, hogy a határozat lábjegyzetében megadott linkről tovább kell lépni egy következő oldalra, a jogorvoslati tájékoztatás egyértelműségét nem érinti, ahogyan az sem, hogy a link nem a határozat főszövegében, hanem annak lábjegyzetében szerepel, ez ugyanis szintén nem érinti a tájékoztatás egyértelműségét, a lábjegyzet ugyanis ugyanúgy a szöveg részét képezi. Erre vonatkozóan teljes mértékben helytálló megállapításokat tartalmaz a másodfokú végzés [16] bekezdése, azokat a Kúria minden tekintetben osztja.

[49] Az elektronikus ügyintézés feltételeinek meg nem valósulása körében a bizonyítási teher a felperesen volt, ahogyan erre helyesen rámutatott a másodfokú bíróság. A felperes által e körben csatolt ügyvédi nyilatkozatok és közjegyzői ténytanúsítvány azonban nem bizonyítják, hogy az alperesnél a keresetlevél benyújtásakor az elektronikus ügyintézés feltételei nem álltak fenn, a csatolt okirati bizonyítékok ugyanis csak az internetes keresésekről adnak számot, az elektronikus ügyintézés hibájának fennállásáról nem. A felperes által hivatkozott okszerűtlen értékelés nem volt e körben megállapítható.

[50] Minderre tekintettel helytálló következtetésre jutott az Ítéletábla akkor, amikor megállapította, hogy a perbeli esetben a Kp. 39. § (3a) bekezdésben előírt feltételek nem álltak fenn, következésképpen a felperes a keresetlevelét téves helyen terjesztette elő.

[51] Ezt követően abban kellett állást foglalni, hogy a keresetlevél visszautasításának a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján helye volt-e.

[52] E körben a Kúria először is kiemeli, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdése nem tartalmaz visszautasítási okot kifejezetten a perbeli esetre, vagyis amikor a felperes a keresetlevelét téves helyen nyújtja be. Mindemellett azonban a Kúria gyakorlata egységes a keresetlevél téves helyen való benyújtása és annak jogkövetkezményei kapcsán (Jpe.I.60.003/2022/9., Jpe.I.60.007/2022/6., Kpkf.VI.39.206/2021/2., Kpkf.II.39.372/2022/2., Kpkf.III.40.943/2021/2., Kpkf.IV.40.957/2021/4., Kpkf.IV.40.967/2021/4., Kpkf.IV.40.968/2021/4., Kpkf.IV.40.977/2021/4., Kpkf.IV.40.998/2021/2., Kpkf.IV.40.994/2021/2., Kpkf.I.41.005/2021/2., Kpkf.IV.41.008/2021/2.,

Kpkf.IV.39.104/2022/2., Kpkf.IV.40.954/2021/2. stb.), amely egységes gyakorlat a Fővárosi Ítélőtábla által felhívott BH2021.152 számú eseti döntésben is megjelenik.

[53] A BH2021.152 számú eseti döntés elvi tartalma kimondja: „A keresetlevének mind a téves helyre, mind a határidőn túli előterjesztése a határidő elmulasztása miatti visszautasítási ok, azaz a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazását eredményezi.” továbbá, „Amennyiben a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét kizárólag a nem a jogszabályban meghatározott helyen nyújtja be, a bíróságnak elsődlegesen a benyújtás helye alóli kivételeket [Kp. 41. § (3), (5) bekezdés, 39. § (3a) bekezdés] kell vizsgálnia és amennyiben a kivételszabály nem alkalmazható, úgy a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell a keresetlevelet visszautasítani, ebben az esetben a határidő megtartottsága fel sem merülhet [2017. évi I. törvény 39. § (1), (3), (3a) bekezdés, 48. § (1) bekezdés i) pont].”

[54] A felperes alaptalanul kifogásolta fellebbezésében, hogy az alperes az elektronikus ügyintézés feltételeinek fennállása körében nem tett nyilatkozatot, az alperes ugyanis a keresetre tett nyilatkozatában kitért erre a kérdésre.

[55] A jogorvoslathoz való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem volt megállapítható, mert az, hogy a felperes elvétette a keresetlevél benyújtásának helyét, azzal a jogkövetkezménnyel jár, hogy a saját hibájából enyészett el a jogorvoslati joga. A jogorvoslati jog nem mindenek felett álló jogosultság, az csak az annak kereteit előíró rendelkezések (pl. határidő, jogosultság, formai követelmények, stb.) betartása esetén érvényesül.

[56] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria a másodfokú végzést a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A határozat elvi tartalma

[57] *Amennyiben a felperes a keresetlevelét tévesen nyújtja be a bíróságon, azt a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell visszautasítani.*

Záró rész

[58] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[59] Az alaptalan felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét, melynek összegét a Kúria a költségjegyzék alapján állapította meg.

[60] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján alapján illetékmentes.

[61] A végzés elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. szeptember 6.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró,
Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Szilas Judit s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő